

ויהי כימי אולשורוש הוא אולשורוש המלך מהדוועד
כוש שבע ועשרים ומאה מדינה כימים ההם כשבת
המלך אולשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן
הבירה בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו
ועבדיו וזיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו
בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום וכמלואת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בלוצו
גנת ביתן המלך קצור כרפס ותכלת אלוז בלולי בוזן
וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על
רצפת בהט ושיש ודר וסוזרת והשקות בכלי זהב
וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך והשתיו
כדת אין אנם כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות
כרצון איש ואיש גם ושתיו
המלכה עשתה משתה נשים כית המלכות אשר

למלך אולשורוש כיום השביעי כטוב לב המלך ניון
אמר למהומן בזה אולרבונה בנתא ואבנתא זתרוננס
שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אולשורוש
להביא את ושתיו המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא
ותמאן המלכה ושתיו לבוא בדבר המלך אשר ביר
הסריסים ויקעף המלך מאד וחמתו בערה בו
ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים נינן
דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין והקרוב אליו כרשנא
שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה נמלכות
כדת מה לעשות במלכה ושתיו על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אולשורוש ביד הסריסים
ויאמר מומבן לפני המלך והשרים
לא על המלך לבדו עותה ושתיו המלכה כי על
כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות